



# M A G

Mindennapok Gardonyiban

VIII. évf. 2. szám

2013. október

[www.gardonyi.eger.hu/iskolaújság](http://www.gardonyi.eger.hu/iskolaújság)



325 ÉVE AZ OKTATÓ NEVELŐ MUNKA SZOLGÁLATÁBAN

**O K T Ó B E R**

**4. Az aradi vértanúk emléknapja**  
A rádiós megemlékezést *Feketéné Kovács Ildikó* tanárnő állította össze.

**6. Nagymarosi találkozó**  
Iskolánkban *Karóczkai Júlia* igazgatóhelyettes, *Bisztriczki Zoltán*, *Bozsik Zoltán* tanár urak és még 8 diák vett részt e programon. Egy ismertető is készült, amely a 13. oldalon olvasható.



**11-14. 72 óra kompromisszum nélkül**  
Ebben a programban iskolánkban összesen 38 diák vett részt. Ők azok, akik kompromisszum nélkül önkéntes munkát vállaltak: óvodák és bölcsődék udvarát takarították; festették a kerítést; idősek otthonában és a kórház hospice osztályán segítettek a szeretet jegyében. A nap végén az ifi-házban volt értékelés egy kis agapéval.



**25. A Polgári Igazságszolgáltatás Európai Napja** alkalmából iskolánkban **11 tanuló** vett részt a **Városi Bíróságon** rendezett programon.

**17. Gárdonyi Géza emléknap: jubileumi szépkiejtési versenyt** szerveztünk a Heves megyei általános iskolák 5-8. osztályos tanulói részére, melyen **85 diák** vett részt. A következő eredmények születtek:

**5. osztály**  
**1. helyezett: Szabó Zsanett Zoé**  
Vass Lajos Ált. Isk., Poroszló.  
**2. helyezett: Csuha Dóra**  
Széchenyi Kat. Ált. Isk., Füzesabony.  
**3. helyezett: Harján Rebeka**  
Általános Iskola, Markaz.  
**Különdíj: Barta Alexa**  
Hunyadi Mátyás Ált. Isk., Eger.

**6. osztály**  
**1. helyezett: Szilágyi Flóra**  
Lenkey János Ált. Isk., Eger.  
**Szitárcsik Kamilla**  
Balassi Bálint Ált. Isk., Eger.  
**2. helyezett: Ignác Réka**  
Kompolt- Nagyút Ált. Isk.  
**3. helyezett: Tóth Szonja Kiara**  
Karácsondi Gönczy Pál Ált. Isk.

**7. osztály**  
**1. helyezett: Szikszai Bernadett**  
Balassi Bálint Ált. Isk., Eger.  
**2. helyezett: Béres Gréta**  
Ward Mária Ált. Isk. és Gimn., Eger.  
**Kovács Miriám**  
Noszvaji Fegyed János Ált. Isk.  
**Wattmann Péter**  
Széchenyi Kat. Ált. Isk., Füzesabony.

**8. osztály**  
**1. helyezett: Andor Doróti**  
Nagy Gy. Ált. Isk., Gyöngyössolymos.  
**Vass Viktória**  
KLIK Hevesi Ált. Isk. Körzeti Tagiskolája.  
**2. helyezett: Szabó Viola**  
Lenkey János Ált. Isk., Eger.  
**3. helyezett: Székely Krisztina Katalin**  
Pásztoryölgyi Ált. Isk. és Gimn., Eger.  
**Bárdos Bálint**  
Remenyik Zsigmond Ált. Isk. Teleki Blanka Tagiskolája, Füzesabony.



21. Az 5.C, 9.A, 9.E és 9.K osztályok bemutatkozása, 19.00-tól gólyabál (nyitótánc) a tornateremben



22. Az 1956-os forradalom és szabadságharc megünneplése, ünnepi szentmise, az 5. osztályosok és 9. osztályosok fogadalomtétele



Az 1956-os forradalom megünneplésére kiírt szónoklatírói versenyen 14 tanuló készített pályázatot. Az *I. helyet* megszerző munka - *Tompa Máté (13.K)* - az *évkönyvben* fog megjelenni. A *II.helyre* *Lakatos Claudia (12.E)*, a *III. helyre* *Kovács Henrietta (11.A)* tanuló munkáját sorolta a *Ballagóné Csernyák Éva, Barnáné Fekete Mónika* és *Kovács Ottó* tanárokból álló zsűri. Az *ő* szónoklatukat az *újság 11-12. oldalán* lehet olvasni.

Köszönjük minden pályázónak a munkáját, a helyezetteknek pedig gratulálunk!

23. Iskolánk képviseletében a városi ünnepségen *Varga B. János igazgató úr, Karóczkai Júlia igazgatóhelyettes, Morvay Fanni* és *Somogyi Kristóf* 9.C osztályos tanulók koszorút helyeztek el az 56-os emlékműnél, ezzelrőták le kegyeletüket 1956 hősei előtt.

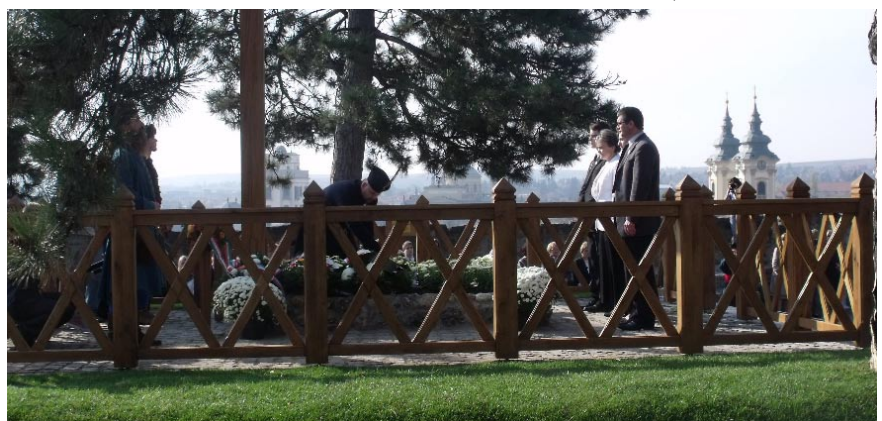


24. Teadélután és maratoni felolvasás *Gárdonyi Géza* műveiből az iskolai könyvtárban a magyar munkaközösség szervezésében.

A tavalyi tanév hagyományteremtő szándékát folytatva szerveztük meg a felolvasó délutánt, amely valójában már délelőtt a második órától az 5. osztállyal kezdődött el. .... (Folytatás a 9. oldalon.)

25. **Gárdonyi emléknep**

Gárdonyi halálának évfordulóján minden diákunk részt vett egy, az író emlékéhez kötődő programon. Az ünnepi műsort a várbán a mi iskolánk diákjai adták *Tóthné Török Anna* tanárnő szerkesztése és rendezése alapján. Közreműködött *Bozsik Hermina 7.C, Koza Fanni (9.A/ny), Szegedi Fanni (10.C), Kovács Dzszenifer* és *Liptai Dóra (11.A), Mohai Ádám (11.C)*, .... (Folytatás a 10. oldalon.)



28-tól október 31-ig őszi szünet.

## AZ 5. ÉS A 9. OSZTÁLYOSOK BEMUTATKOZÓ MŰSORA

Az 5. C, létszám 34 fő,  
osztályfőnök Kádár-Lénárt Veronika,

Az 5.C osztály Dés László—Geszi Péter—Békés Pál A dzsungel könyve című zenés játékának egyes részeit vitte színre az elsősök bemutatkozó műsorán. A mű szól a születésről és a halálról, a befogadásról és a kitaszítottaságról, a csapatról és a magányról, a gyerekkor és a kamaszkor varázslatos időszakáról – vagyis mindarról, ami egy »kölyökkel« megeshet, akár farkasok, akár emberek között nevelkedik. A gyerekek bizonyították színészi tehetségüket, táncstudásukat; nagy csapatmunkával, fegyelemmel mutatták be a műsort. A koreográfiát egy kedves szülő: Gyenge Brigitta tanította be.

Főszereplők: Maugli – Pápai Áron, Túna – Szegedi Evelin, Balu – Varga Balázs, Bagira – Galambos Blanka, Akela – Piller Olivér, Sir Kán – Szűcs Fruzsina.

Kádár-Lénárt Veronika  
osztályfőnök



A 9. A, létszám 32 fő,  
osztályfőnök Jágerné Luca Enikő,

A 9.A osztály műsora sokszínű, ugyanakkor egy egységes műsor volt. A műsorunkkal az osztály arculatát kívántuk megjeleníteni. A műsor mottója a szeretet volt, és erre fűztük fel a műsor részleteit. Így helyett kapott benne:

– Lázár Ervin felnőtteknek szóló „Négyszögletű kerek erdő” című mesejátéka. (A főbb szerepekben: Nagy Klaudia, Nagy Orsolya, Kónya Gergely, Kovács Bence, Szarvák Fernanda, Végh Richárd, Timmer Viktor, Szakál Dorka.)

– Pál apostol híres Szeretet himnusza Somogyi Petra és Kiss Levente előadásában,

– egy modern tánckompozíció, melyet Barta Kinga és Tóth Dorottya tanított be,

– és dalbetétek Tóta Zsuzsa, Hegyi Eszter közreműködésével.

Kérem, ez a műsor megmutatta az osztályom sokszínűségét, gondolkodását, és arra is jó volt, hogy egygé vált bennünket. Remélem, pár év múlva, a gombavátonkon megilletődötten gondolunk vissza erre az estére, és nézzük meg az elsős bemutatkozó műsorunkat.

Készítette: Kovács Péter 9A.



## AZ 5. ÉS A 9. OSZTÁLYOSOK BEMUTATKOZÓ MŰSORA

A 9. E, létszám 33 fő,  
osztályfőnök Bóta Marina,

A 9.E sportközvetítésében a közönség láthatott válogatott magasugrókat és asztaliteniszest, ZF Eger vízilabdázókat, mezőkövesdi focistákat, a Városi Sportiskola ökölvívóját és a teljes leány-kézilabdacsapatot. Közvetítésünk szünetében pompomos lányok táncoltak.



A 9. K, létszám 37 fő,  
osztályfőnök Örsiné Molh Szilvia,

Az osztály műsorának nyitányaként *Hornyánszki Hanna* játszotta el a *Twilight* című film romantikus zenei motívumát. Ezután a hazaszeretet érzését tolmácsolta *Ádám Hajnalka* Wass Albert: *Dalol a honvágy* című költeményével, majd *Bujdosó Réka* a Magyarország című dallal. Ezután Mark Twain Tom Sawyer című regényéből játszottuk el a kerítésfestés epizódját. Befejezésül Ben E. King *Stand by me* című dalát adta elő az osztály.

Kónya Márton  
az osztály sajtómegebizottja





A  
G  
Ó  
L  
A  
B  
Á  
I

## A forradalomról és a fogadalomtételről

Az '56-os forradalmat méltató osztályfőnöki óra után a bazilikában a szentmisét Varga József atya celebrálta. Prédikációjában hangsúlyozta: „A magatartásokat, az életeteket, a szavaitok kell, hogy tükrözzék, hogy kinek a közösségéhez tartoztok. Az idősebb tanuló társaitokat és nevelőiteket pedig azért állította ide a Gondviselés, hogy segítsenek Benneteket, hogy ebben a közösségben otthonra találjatok, megtaláljátok azokat az értékeket, amelyről tanúságot kell tennetek.”

A Himnusz közös éneklése után Kenneth Klára: Anya, tüntetni megyek! című versét Kovács Boglárka 9.C osztályos tanuló mondta el. Az iskolai szónoklatíró verseny eredményét Ballagóné Csernyák Éva tanárnő hirdette ki, és könyvjutalmakat adott át a helyezetteknek. Az első helyen végző Tompa Máté 13.K osztályos tanuló elő is adta pályaművét. A Süvegem nemzeti szín rózsá című dalt Maszárovics Zoltán (5.C) énekelte el. Az elsős diákjaink fogadalomtétele előtt Varga B. János igazgató úr így szólt a tanulókhhoz: „Dicsértessék a Jézus Krisztus!

*Tisztelt Kollégák, Szülők! Kedves Diákok!*

A XX. század Nobel-díjas írójától, Thomas Manntól tudjuk, hogy múltunk megismerése nehéz, de fontos feladatunk. József és testvérei című regényében írja: „Mélységes mély a múltnak kútja.” Mai ünnepünkön diáktársatok személyes emlémei alapján, együtt emlékezünk meg az 1956. október 23-án kitört forradalom 57. évfordulójáról. A történelem kerekre forog előre, és mi egyre távolabbról szemléljük az eseményeket, egyre mélyebben kell a kútba belenézni ahhoz, hogy felismerjük értékeinket, és továbbadjuk a mai generációknak. A feladatunk összetett, ami szintézist igényel. Múltunkat a jelenben megismerve készülhetünk fel a jövőre. A magyar történelem egyes eseményei zsinórmértékül szolgálnak életünk folyamán. Összefogásra, kitartásra, hazaszeretetre nevelnek, és ami a legfontosabb: példát adnak. Példaképekre van szükségünk, akik viselkedése követendő számunkra. Olyan hősökre, akik a jó ügy érdekében áldozatot hoztak embertársaikért, akik az egyéni ambíciójukat a közösség érdekére cserélték.

Ma, itt az egri bazilikában közössé-

günk, az októberi forradalommal párhuzamosan a jelen fiataljait is ünnepli, akik fogadalmat tesznek, és így hivatalosan is a gárdonyisok családjához tartoznak. A legfiatalabbakat fogadjuk a közösségbe, de erre a fogadalomtételre mindannyian eljöttünk. Ahogy ballagáskor a fiatalabbak tiszteletüket kifejezve sorfalat állnak az érettségizőknek, úgy vannak ma itt jelen az idősebbek, hiszen tudják, hogy a következő generáció a folytonosságot képviseli.

Szeretettel köszöntöm az 5. és 9. évfolyamos tanulóinkat. Az intézményben, melynek tantermeiben tanultok, és melynek folyosóin a tanórai szünetekben beszélgettek egymással és tanáraitokkal, a nagyon távoli múltban, 1689-ben kezdődött a tanítás. Olyan történelmi helyzetben, amikor mindent újra kellett építeni, gazdasági és szellemi értelemben egyaránt. De a történelem folyamán akár kedvező, akár kedvezőtlen körülmények között, már 325 éve folyik a tanítás. Belépve az intézménybe rögtön a szemetek elé tárul a múltunkra figyelmeztető felirat: „325 éve az oktató- nevelő munka szolgálatában”. A folyosók kövezetét több mint 300 év alatt rengeteg diák lépte koptatta, a padokat többször cserélték, az épületet átalakították, a tanárok és diákok is változtak, de a cél, mely létrehozta az intézményt, nem változott. Az adott kor kultúrájának átadása a fiatalabb generáció számára ma is nagyon fontos: tudásunkkal gazdagítani a társadalmat, az emberiség javát szolgálni, ugyanakkor belátni tudásunk végességét. Newton idézem: „Tudásunk egy csepp, amit nem tudunk, az egy egész óceán.”. Ugyanakkor az iskolánk bejáratánál olvasható jelmondat a nevelést is középpontba állítja. Ahhoz, hogy teljes emberi életet éljünk, a tudásunk önmagában kevés, nem elegendő. Neveltetésünkben tükröződnie kell értékeinknek, melyeket a családtól kezdve az iskolán át személyes kapcsolatrendszerünk segítségével alakítunk ki. Gárdonyi Géza az intézményről a ciszterciak magyar lelkű gimnáziumaként beszél. A lélek él a gimnáziumban, mely a hazaszeretetre, a becsületre nevel. Mi, akiknek megadott, hogy az előttünk járó generációk verejtékes munkájának eredményét ünnepelhesük, biztosak vagyunk abban, hogy mindezeket a sikereket nem érhetjük volna el az Isteni gondviselés nélkül. Jól tudjuk, hogy a falakban a szilárdságot nemcsak téglá és cement, hanem a keresztények kitartó, biztos, Isten

iránti egyértelmű elkötelezettsége nélkül lehetetlen volna elérni. Az oktatás és a nevelés, mint legfontosabb két cél nem szolgálja fejlődésünket, ha nem látjuk be, hogy pusztán a racionalitásunkkal nem vagyunk teljes értékű emberek. A világ megismerése során jutunk közelebb a bölcsességhez, megértve, hogy racionalitásunk határán túl megjelenik keresztény hitünk.

A fogadalomtétel után intézményünk két ajándékot ad Nektek. Mindkét ajándék egy közösség tagjává avat Benneteket. A jelvény az intézmény diákjainak és tanárainak együvé tartozását szimbolizálja. A könyv, melyet kaptok, a Szentírás: mindig legyen a könyvespolcotokon. Életünk minden szakaszában szolgál olyan jelentéstartalommal, útmutatással, mely szilárd alapot ad az újrakezdéshez. Gárdonyisok lesztok. Ismerjétek meg múltunkat, legyetek büszkéek rá, és úgy végezzétek munkátokat, hogy a következő generációk a ti tetteitekre lehessenek büszkéek. Alma materetek tudással, az élet, az emberek, a környezet alázatos tiszteletének elfogadásával, gyakorlásával nevel benneteket.

Dicsértessék a Jézus Krisztus!



A fogadalomtétel szövegét Beke Miklós 12.E osztályos tanuló, a DÖK elnök mondta: „Én, ..... fogadom, hogy a Gárdonyi Géza Ciszterci Gimnázium és Szakközépiskola rendjét mindenben megtartom, az iskola keresztény, katolikus értékrendjét elfogadom, és ennek szellemében igyekszem élni. Szüleimet, tanárait, az iskola dolgozóit, diáktársaimat tisztelem, rájuk szegyet nem hozok. Szorgalmasan tanulok, képességeimmel mindenkor a tudás megszerzésére és a jóra

## Események

töreksem. Istent és a hazámat szolgálom. Az Egyház és a Ciszterci Rend hagyományaihoz mindenkor hű leszek. Isten engem úgy segéljen!”



Az eskü elhangzása után a tanulók igazgató úrtól egy kéz-fogás kíséretében vehették át az iskolai jelvényt és a Szent-írást.



Az ünnepség a Szózat elszavalásával ért véget.



(Folytatás a 3. oldalról.)

.... s a délelőtt során még a többi kisgimnáziumi osztály is sorra került. Majd az ebédszünet után a felsőbb évesek következtek. Félórás váltásokban minden osztály s a kollégiumi csoportok diákjai olvastak Gárdonyi műveiből, és a szomszéd teremben egy kis teázásra, beszélgetésre is lehetőség nyílt. Örvendetes volt, hogy a felolvasók között nemcsak magyartanárokat, hanem „vendégeket” is köszönthettünk: *Inczéné* és *Pecsenye Pálné* tanárnő férje, *Jakabné Dongó Katalin* is a felolvasók között volt. A rendezvényt igazgató úr is megtisztelte, aki Gárdonyi tőröscsuszáról írt gondolatait osztotta meg a hallgatósággal.

Nagy örömet jelentett, hogy végül is 288 felolvasónk volt ezen a délutánon, akik így emlékeztek meg iskolánk névadójáról. Külön köszönet illeti *Magyar Mária* könyvtárosnőt, akik nagyon sokat segítettek az előkészületekben. A legnagyobb köszönet persze az ebben is a felolvasó diákoknak jár!

# Gárdonyi emléknap



.... (Folytatás a 3. oldalról.)

Marczis Lilla, Szalai Krisztina, Toldi László Arnold (11.E), Kiss Adám és Nagy Milán (11.K). A Bisztriczki tanár úr vezette énekkar mellett Marton Veronika (9.C) hegedült, Jóna Sára (9.C) és Vámos Adám (13.C) énekelt. A kilencedikes osztályok jelen lehettek a felújított sír megszentelésénél is, amelyet Dékány Árpád Sixtus zirci apát úr végzett el, és megkoszorúzták Gárdonyi sírját.

A rendhagyó irodalmórák mellett iskolai ünnepélyeken is megemlékeztünk iskolánk névadójáról, Gárdonyi Gézáról. Volt osztály, amely a főiskola épületében lévő emléktáblát koszorúzta meg. Voltak diákok, akik az Érsekkertben lévő szobornál rótták le tiszteletüket. Az iskola első emeleti folyosóján és az udvaron lévő szobornál is voltak megemlékező műsorok. Az iskola főbejáratához áthelyezett díszes domborműnél szintén koszorúztak tanulóink.

# Gárdonyi emléknap



## EMLÉKBESZÉDEK 1956-RÓL

Tisztelt Ünneplő Közösség! Kedves Tanáraink és Diáktársaim!



Idén töltöttem be a 18. életévemet, s bevallom, az első gondolataim között szerepelt az a tény, hogy nagykorú lettem, választó polgár, aki a következő választáson már részt vehet.

Tudatosult bennem, hogy szavazatunk leadásával véleményt nyilváníthatunk, s rájöttem, hogy a politikai szabadság magától értetődő és természetes a mi nemzedékünknek.

Természetes számunkra az is, hogy cenzúrázatlanul olvashatjuk a nagyvilág és kicsiny országunk történéseit, híreit, szabadon mehetünk országról országra, és az üzletek széleskörű árudömpingje elámit bennünket, és a választásban csak a pénztárcánk szab határt. De ez nem volt mindig így.

Szüleinktől – akik gyerekkorukat egy sötét világ zárt rendszerében töltötték – rácsodálkozva hallottunk a ma már felfoghatatlannak tűnő beépített ügynökök szabadságromboló, besúgáson alapuló tevékenységéről. A történelemórán tanulhattunk ezen eltűnt világ demokráciát ölő posványáról, ahol az emberi eszme szárnyalását korlátok közé zárta egy hamis ideológiának mindent alárendelő hatalom. Aztán megnéztem Szabó Márta Temetetlen halott című filmjét, amelyben az 56-os forradalom napjai elevenednek meg.

Megdöbbenett ez a film. Feltettem magamnak azt a kérdést, hogy mit is jelent számomra az 1956-os forradalom? Ez az oly távoli évszám, amikor még a szüleim sem éltek, s a nagyszüleim is csak gyerekek voltak. Ez a forradalom, amelyet a múlt rendszerben történelmünk szégyenletes tabujaként ellenforradalom címen tartottak számon. Ez az évszám, amely a magyarság történelmének máig meghatározó momentuma maradt. És elszégyelltem magam. Hisz számunkra, a ma nem-

zedékének számára oly természetes és magától értetődőek azok a szavak, hogy szabadság és demokrácia. Éppen azért nem tudjuk értékelnit, mert az ölkünkbe pottyant. Mi ajándékba kaptuk attól a nemzedéktől, akik számára ez csak egy elérhetetlen álom maradt, akik csak vágyakoztak egy jobb világ szabad eszméinek gyakorlására. Akik életüket adták azért, hogy mi élvezzük a demokrácia előnyeit. Akik vérüket adták az idegen hatalom megdöntésére, hogy mi önálló nemzetként élhessük életünket. Sorsukkal fizetve azért, mert nem fogadták el az idegen uralmat, nem törődtek bele a hatalom diktálta ideológia korlátjaiba. S mi lett a jutalmuk? Az, hogy évtizedekig csak megvetés övezte nevüket.

Nekünk már nem kell meghalni a szabadságért. Reménykedhetünk abban, hogy soha többé nem térnek vissza a történelem sötét századai. De van feladatunk. Nagykorúak lettünk, szabadon dönthetünk, de a döntéseinkért vállalunk kell a következményeket. Úgy vélem, felelős fiatalságra van szüksége a hazánknak. Mit tehetek ezért én? Mit tehetek Ti, kedves fiatalok, hogy méltó utódai lehessünk az 56-osoknak?

Tanuljunk, dolgozzunk! Adjuk a hazánknak munkánk legjavát, s ne feledjük el halottainkat!

Éljük át a szabadság pillanatait a mindennapokban is!

Emelt fővel, büszkén vállaljuk, hogy mi már egy szabad világ szabad polgárai vagyunk.

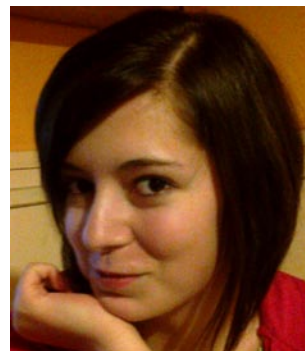
Tisztelettel emlékezzünk mi, a mai kor emberei az 56-os hősökre! Állítsunk méltó emléket tetteiknek, akik mindent feláldoztak azért, hogy élhessünk, s mi pedig élvezzük ennek az áldozatnak a gyümölcsét.

Márai Sándor megindító soraival fejezném be gondolataimat a Mennyből az angyal című verséből, amelyet az 56-os események ihlettek. Kérlek benneteket, hogy a vers felidézett részletével emlékezzünk közösen a hőseinkre.

„...Nem érti ezt az a sok ember,  
Mi áradt itt meg, mint a tenger?  
Miért remegtek világrendek?  
Egy nép kiáltott. Aztán csend lett.  
De most sokan kérdik: mi történt?  
Ki tett itt csontból, húsból törvényt?  
És kérdik, egyre többen kérdik,  
Hebegve, mert végképp nem értik -  
Ők, akik örökségbe kapták -  
Ilyen nagy dolog a Szabadság?...”

Lakatos Claudia (12.E)

Tisztelt Ünneplő Közösség, Tisztelt Igazgató Úr, Igazgatóhelyettes Asszony, Tanáraink, Kedves Diáktársaim!!



1956. október 23 - án Budapesten kitört a magyar forradalom. A szovjet elnyomás alatt sínylő

országban izzó nemzeti öntudat kitörését láthatta meg a nap. Kik voltak, akik elindították? Fiatalok, mint mi. Olyan fiatalok, akikben egy szebb jövő eszméje kezdett kivirágozni. Olyanok, akik mertek tenni, és vállalták tetteik következményeit. Olyanok, akik elveikkel szemben nem hajtottak fejet a kommunista diktatúrának. Lelkesek voltak, érezték, hogy van miért küzdeniük. Nem hírnevet akartak, és nem csodálatot. Csak magyar kormányzást.

Először az egyetemisták tüntettek, békésen, csendben, majd később a munkások is csatlakoztak hozzájuk. Mindenki, aki érezte, hogy ez így nem lehet tovább. Az egész világ ezt a kicsiny népet csodálta, és izgatottan várták a következő lépéseket. A csendes felvonulások ellenállásba ütköztek; a tüntetésből véres forradalom kerekedett.

A szovjetek mindenképp meg akarták akadályozni a forradalmunkat, de a forrongó országgal nem bírtak. Tankkal nyomultak az emberek közé, lánctalpak dübörögtek a pesti utca véres kövein.

Nyolc méter magas volt. Nyolc méternyi bronz, a nyers kommunizmus elnyomó jelképe. Szenvedés volt abban a nyolc méterben, ami úgy tűnt, az égig ér, magyar ember szenvedése. Októberi ifjak, Ti, kikben az akkori Magyarország minden reménye volt, Ti ledöntöttétek a Sztálin-szobrot! Ledöntöttétek egy jelképet, és ezzel létrehoztatok egy új Magyarországot!

Tisztelgünk előttetek minden évben, idén már 57. alkalommal. Megérdemlitek, mert olyan eszméért adtátok az életeteket, amiben hittetek ugyan, de a változást meg nem élhettétek. Köszönettel tartozunk nektek, mert megeremtettétek nekünk a világot, amiben élhetünk. Ti nem egy nemzeti ünnepet adtatok nekünk, annál sokkal többet: tűzben égő

szíveket és lángoló ajkakat, szabadság tisztaságától duzzadó mellkasokat. Csodát adtatok nekünk, mert mikor megfogant a gondolat a fejeitekben, ez már akkor csodának számított!

Soha nem feledünk titeket! Nem felejtjük el, hogy sírotokba arccal lefelé kerültetek, nem felejtjük, hogy a lánctalpak asszonyokat és gyermekeket is tapostak. Mindig a füleinkben fog csengeni a lelkes szózatotok: „Ruszkik haza!!” Emlékezni fogunk arra, hogy mikor halálra ítélték, mik voltak utolsó szavaitok. Hogy hány özvegyet hagyta-tok az országban, s hogy a sortűzet milyen méltóan viseltétek el.

A forradalmárok tettek szabaddá minket. Mikor Gerő és Hruscsov szövetségével a szovjetek el akarták tiporni szabadságharcunkat, ismét ellenállásba ütköztek. A magyarok mindent megtettek, ami erejükből tellett: kikiáltották, hogy győzött a forradalom, hogy a magyar nép újra szabad. A békés mámorban úszó ország nem tudhatta, hogy mi vár majd rá. „Piros a vér a pesti utcán”, ez az a vér, ami a mi szabadságunkért folyt aznap. Az eső azóta sokszor mosta azokat az utcákat, de októberben mindig meg-megcsillan az utca kövein. Az a vér az, ami nem kophat le onnan, mert itt folyik a szíveinkben.

Akkor ott, Budapesten véresen leverték a forradalmunkat, de mégis mi tudjuk, hogy azt a harcot mi nyertük meg. Nyertünk, mert megtörtük annyira a kommunista világrendszert, hogy pár évtized múlva megbukott.

Végezetül Tamási Lajos sorait idézném;

„Piros a vér a pesti utcán  
munkások-ifjak vére folyt,  
a háromszín lobogók mellé  
tegyetek ki gyászlobogót.

A háromszín-lobogó mellé  
tegyetek három esküvét:  
sírásból egynek tiszta könnyet,  
s a zsarnokság gyűlöletét,

s fogadalmat: te kicsi ország,  
el ne felejtse, aki él,  
hogy úgy született a szabadság,  
hogy a pesti utcán hullt a vér.”

Kovács Henrietta (11.A)

## Iskolai Közösségi Szolgálat

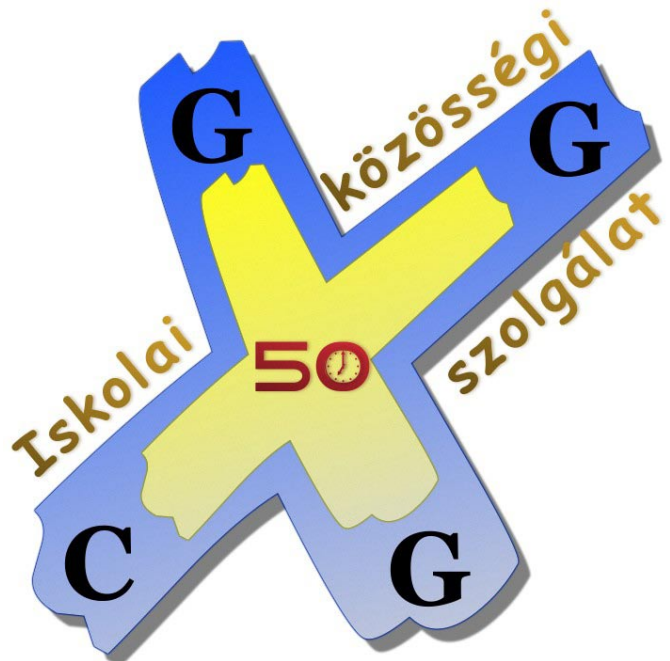
*Köszönjük azoknak a tanulóknak a megtisztelő munkáját, akik beneveztek abba a versenybe, melynek célja az iskolai közösségi szolgálat (IKSz) logójának megtervezése volt.*

*A pályaművek közül kiválasztottuk azt, amelyik - megítélésünk szerint - leginkább megfelelt e kiírás követelményeinek. Ez a logó fogja a továbbiakban hivatalos formában is képviselni iskolánk ilyen irányú tevékenységeinek dokumentált megjelenéseit.*

*Az első helyezett pályamű tervezője **Gróf Tamás 11. c osztályos tanuló**, aki az iskolai közösségi szolgálati tevékenységében 5 óra jóváírást nyert el. **Poczok Miklós Norbert 12. d osztályos tanuló**, valamint **Puzsik Csenge 11. k osztályos tanuló** megosztott második díjas helyezést ért el, ők 4-4 óra jóváírást nyertek munkájuk révén.*

*Valamennyi érintett tanuló munkáját köszönjük, további hasznos és eredményes gárdonyis tevékenykedést kívánunk!*

Bozóné Tóth Gabriella és Bagi Emese tanárnők.





**„Újuljatok meg  
gondolkodástok  
szellemében!”**  
(Ef 4,23)

A Nagymarosi Ifjúsági Találkozón jártunk.

Idén ősszel is megadatott nekünk a lehetőség, hogy részt vegyünk az egri Főegyházmegyei Ifjúsági Iroda szervezésében a Nagymarosi Ifjúsági Találkozón.

Korán reggel indultunk Egerből, és az utunk jó hangulatban telt. Amikor megérkeztünk Nagymarosra, rögtön bekapcsolódtunk a reggeli imádságba. A délelőtti főelőadó *Papp Miklós* görög katolikus atya volt, aki a találkozó mottója („Ki mint gondolkodik, úgy is él?”) kapcsán a fiatalok döntéseinek, felelősségteljes gondolkodásának fontosságáról beszélt. Nagyszerű volt az atyát hallgatni, hiszen családos emberként, saját tapasztalatait is megosztotta velünk, s ezáltal sokkal életszerűbb és megfoghatóbb volt az előadása. Ezt követően különböző fakultációkon vehettünk részt, több előadó és kiscsoportos beszélgetések közül választhattunk. Mi néhányan, aktív énekkarosként a Gyerekmaros programjába kapcsolódtunk be, és énekekkel, játékokkal tettük színesebbé a kisebbek napját. Az ebédet a festői szépségű Dunakanyarban, a visegrádi várral szem-

*Várszegi Asztrik* pannonhalmi főapát volt, akivel húsznál is több atya koncelebrált. A színpad előtti tér zsúfolásig megtelt, jó volt látni ennyi hívő keresztény fiatal együtt imádkozni. Eközben a nagymarosi templomban a kicsik szentmiséjén a zenei szolgálatban énekkarunk pár tagja is részt vett, erősítve az Imperfectum együttes csapatát. Végül a nagymarosi lelkinap befejezéséeként *Sillye Jenő* és barátai vezetésével közös örömeleklésen vettünk részt.

Hazafelé az út a buszon igazán jó hangulatban telt, együtt énekelünk, és beszéljük át a napot. A hideg és zord idő ellenére elmondhatjuk, hogy jól éreztük magunkat, pozitív élményekkel és lelkiekben



ben jó hangulatban fogyasztottuk el. A délutáni szentségimádást a Kismarosról jött Ciszterci Nővérek vezették, ami nekünk, ciszterci diákoknak különösen is kedves volt. Az ünnepi szentmise főcelebránsa

feltöltődve tértünk haza. A májusi találkozón is szeretnénk részt venni. Ha kedvet kaptok, várunk titeket is. Mi ott leszünk!

*Nagy Babett, 12.A*  
*Toldi László Arnold, 11.E*



## GÁRDONYI GÉZA SZOBRAIRÓL

2013. október 22-én az iskolánk főbejáratának jobb oldali falára került Gárdonyi Géza márványlapba helyezett domborműve. A dombormű történetéről a fellelhető évkönyvek alapján a következők állapíthatók meg.

Az államosítás utáni egyetlen tanévet, az 1948/49-est élte meg a Gárdonyi Géza Gimnázium. Az épületbe 1949/50-től költözött az Állami Pedagógiai Gimnázium (azaz a tanítóképző) és az Állami Közgazdasági Gimnázium. (Az utóbbi a következő évben továbbköltözött a Klapka utcába.) Az 1954/55-es tanévben már az Egri Állami Tanítóképző felvette Gárdonyi Géza nevét. 1957 őszétől indult meg újra három (egy reál és két humán) osztályban 113 tanulóval a gimnáziumi képzés, melynek kiteljesedése hozta magával 1960/61-től a tanítóképzés és az általános iskola megszűnését, azaz a Gárdonyi Géza Általános Gimnázium megszületését.

A névváltoztatással együttjárt a Gárdonyi Gézát ábrázoló alkotások elkészítése is. A belső kertben lévő szökőkút mellé – amelynek helye nem azonos a maival, mert eredetileg az iskolai bejárat előtt volt, és Szent Bernát szobra díszítette – 1956-ban felállították Gárdonyi Géza mellsobrát, melyet Király Róbert készített. Ez a szobor ma a belső udvar közepén látható, és az új tornaterem építése előtt a régi tornaterem bejárata előtt állt. Vélhetően 1965-ben került ide, amikor lebetonozták a belső udvart.

Lóska Károly akkori igazgatóhelyettes szerint 1960-ban szintén Király Róbert készítette el azt a - Gárdonyi Gézát ábrázoló - domborművet, amelyet először a régi épület földszinti aulájában helyeztek el. 1962/63-ban megépült az új épület, amely az első emeleten létesített átjáró folyosóval kapcsolódott a régi épülethez. A két épület szervezettebb összekapcsolásának a szándéka vezérelhette az akkori iskolavezetést, hogy a domborművet az átjáró folyosó oldalára helyeztesse át. Ennek időpontját nem tudjuk, de azt igen, hogy 1966-ban tették ide a ma is látható Berze Nagy János-emléktáblát.

A domborművet szegélyező barna színű díszítőcsíkról pedig az bizton ál-

lítható, hogy a Szent Bernát Gimnázium primus udvari bejáratánál lévő emléktáblákat keretezte. Az emléktáblák az I. világháború hősi halottainak nevét és Szvorényi József emlékét hirdették.

A harmadik Gárdonyi-szoborról - melynek orrát a mai diákok előszeretettel húzogatják a nem felelés reményében - nem tudunk semmi biztosat.

Az említett alkotások készítőjéről, *Király Róbert* szobrászművészről azt lehet tudni, hogy 1930. január 20-án született Egerben. 1950-56 között végezte a Magyar Képzőművészeti Főiskolát. Kétszeres Művészeti díjas (1975, 1985), Nívódíjas (1975); Gutenberg-pályázat díjasa (1985). Köztéri szobrai vannak Visontán, Bogácson Sirokban, Gyöngyöstarjánban, de ő az alkotója az egri várban lévő Balassi Bálint-szobornak is. A család álma című alkotása a volt Egri Dohánygyár parkjában, az 1956-os emlékmű és Az egri színjátszás 300. évfordulója című műve a Gárdonyi Géza Színházban, valamint a Szomjúság című alkotás a volt Domus előtti téren tekinthető meg. Ő készítette Felnémeten Jakab Kovács emlékművét is 2010-ben.

KO

## Pályázati felhívás

Kedves Diákok!

Iskolánk fennállásának 325. évfordulója alkalmából pályázatot hirdetünk prezentáció készítésére.

A téma: Híres tanárok és híres diákok az egri ciszterci gimnáziumban.

A pályázat tartalma egy maximum 5 perces diafilm, amelyben a pályázó bemutatja iskolánk egy kiemelkedően jelentős tanárát vagy diákját. A pályázók figyelmébe ajánljuk az alábbi személyeket: a vértanú Debreczeni Sixtus, a zene-

tudós Rajeczky Benjamin, a politikus Barankovics István, a költő Ágoston Julián és Kálnoky László, az irodalmár Maczky Valér, Tordai Ányos és Négycsy László, az akadémikus nyelvész Szvorényi József, a nyelvtudós Szarvas Gábor, az író Bródy Sándor és Remenyik Zsigmond, a tudós tanár Habis György. A felsoroltakon kívül más személyt is lehet választani, de javasoljuk, hogy előzetesen konzultáljatok a történelem a magyar és az informatika tanárokkal.

A pályázat beadásának határideje: 2014. január 30.

Az arra érdemes pályamunkákat a tervezett iskolatörténeti kiállítás részekén be fogjuk mutatni. A legjobb alkotásokat értékes díjakkal jutalmazzuk.



### Szerkesztőség:

Felelős kiadó: *Varga B. János* igazgató úr.  
 Felelős szerkesztő: *Kovács Ottóné* tanárnő.  
 Villámposztacím: [deleo@citromail.hu](mailto:deleo@citromail.hu)  
 Diákszerkesztő: *Koza Fanni 9.A (Ny)* és *Borosi Florentina 9.E(Ny)* osztályos tanuló.  
 Technikai munkatárs: *Kovács Ottó* tanár úr.  
 Villámposztacím: [kovacs.otto2013@gmail.com](mailto:kovacs.otto2013@gmail.com)